

Jurij Knebel, Tadeusz Kaletyn

Białogórze, pow. Zgorzelec

Informator Archeologiczny : badania 6, 170-171

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Piaszczyste jądro wału wzmocniono bierwionami w układzie przekładkowym, ułożonymi dwoma stosami oraz kłkami, których największe skupienie zaobserwowano w najniższej warstwie jądra. W dolnej partii znajdowało się także dodatkowe umocnienie w postaci dwóch warstw kamieni w rzędach równoległych do biegu wału. Pomiędzy konstrukcjami przekładkowymi obu lic biegi łukowato poprzez jądro wału warstwy spróchniałych belek łączące dwa stopy.

Ceramika odkryta w trakcie badań reprezentowana jest przez 167 ułamków naczyń. Są to w przeważającej ilości fragmenty mało charakterystyczne. Ułamki wylewów pochodzą od naczyń wykończonych starannie, obtaczanych i słabo profilowanych. Krawędzie wylewów są lekko wygięte na zewnątrz, zgrubione i ścięte ukośnie, lub poziomo. Naczynia wypalone były na kolor szaroceglasty, jasnoceglasty i szary z przełomem jedno - i dwubarwnym.

Ponadto uzyskano dwa przedmioty żelazne silnie skorodowane, żużel, zaprawę i kości zwierzęce.

Materiał zabytkowy na badanym stanowisku jest bardzo nieliczny. Ceramika odpowiada, pod względem techniki wykonania i chronologii, ceramice znajdowanej podczas poprzednich sezonów wykopaliskowych w wykopach założonych wewnątrz grodziska i odnosi się do czasu pomiędzy X w. i końcem XIII wieku. W warstwach dolnych spotykamy fragmenty charakterystyczne dla XI-XII w. Bardzo nielicznie reprezentowana jest ceramika z XIII w.

Badania będą kontynuowane.

BIAŁOGÓRZE, pow. Zgorzelec

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
we Wrocławiu

Badania prowadzili Jurij Knebel i
mgr Tadeusz Kaletyn. Finansował
Wydział Kultury Prezydium PRN
w Zgorzelcu. Trzeci sezon badań.
Kurhanowe cmentarzysko wczesno-
średniowieczne / IX- X w./.

W grudniu 1972 r. podjęto ratownicze badania wykopaliskowe na 3 mogiłach / nr XIII, XIV, XV/ zagrożonych wyrębem leśnym. Kurhan nr XV przebadano całkowicie. Jego rozmiary: podstawa 3,5 x 3 m, wysokość 1,1 m. Wydzielono 6 warstw różniących się barwą, konsystencją i zawartością. W centralnej, szczytowej części mogiły, pod warstwą humusu koloru brązowego o miąższości do 18 cm

zalegała warstwa o grubości 15 cm spoistej ziemi barwy szaro-brązowej. Bezpośrednio pod nią w części środkowej mogły wydzielono zarys jamy grobowej, w dolnej partii wkopanej w całość.

Jama grobowa miała w poziomie zarys nieregularnego wieloboku, a w pionie kształt płasko ściętego stożka, w wysokości do 0,5 m. Wypełniako komory grobowej zapewne pierwotnie obudowanej konstrukcją drewnianą stanowił piasek przemieszany z próchnicą i dużą domieszką spalenizny. Całość o konsystencji zbitej i twardej. Na obwodzie podstawy komory grobowej zachował się krąg kamienny. Wewnątrz mogły odkryto ułamek brzegu naczynia oraz fragment noża żelaznego.

Badania będą kontynuowane.

BRONISZÓW, pow. Nowa Sól

patrz epoka brązu

BYCZYNA, pow. Kluczbork

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu
Zakład Antropologii PAN
we Wrocławiu

Badania prowadził doc. dr Brunon Miszkiewicz przy współudziale mgr Gertrudy Martyniak / autorka sprawozdania/. Finansował WKZ w Opolu i Zakład Antropologii PAN we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko szkieletowe z wczesnego średniowiecza i okresów późniejszych.

Stanowisko położone jest przy kościele ewangelickim. Tegoroczne badania były kontynuacją prac rajowniczych prowadzonych jesienią 1971 r. Przebadano obszar o powierzchni 40 m² do głębokości około 2 m, odkrywając 94 obiekty, z czego około 40 to kompletne lub częściowo zniszczone groby szkieletowe, a reszta groby fragmentaryczne zniszczone późniejszymi wkopami. Szkielety ułożone były na osi wschód-zachód, głową na zachód. W kilku wypadkach zaobserwowano ślady po drewnianych trumnach w postaci ciemnych smug wokół szkieletu.

Materiały archeologiczne uzyskane podczas badań są bardzo skromne. Składają się na nie: kilkanaście fragmentów ceramiki, w większości późnośredniowiecznych, małe fragmenty trzech kablączków skroniowych oraz cztery silnie zniszczone monety miedziane.